

مدیریت استعداد و جانشینپروری، ضرورت‌ها، چالش‌ها و راهکار پیشنهادی

آقای دکتر بهروز قلیچ‌لی

(عضو هیات علمی و مدیر گروه مدیریت دولتی دانشگاه شهید بهشتی)

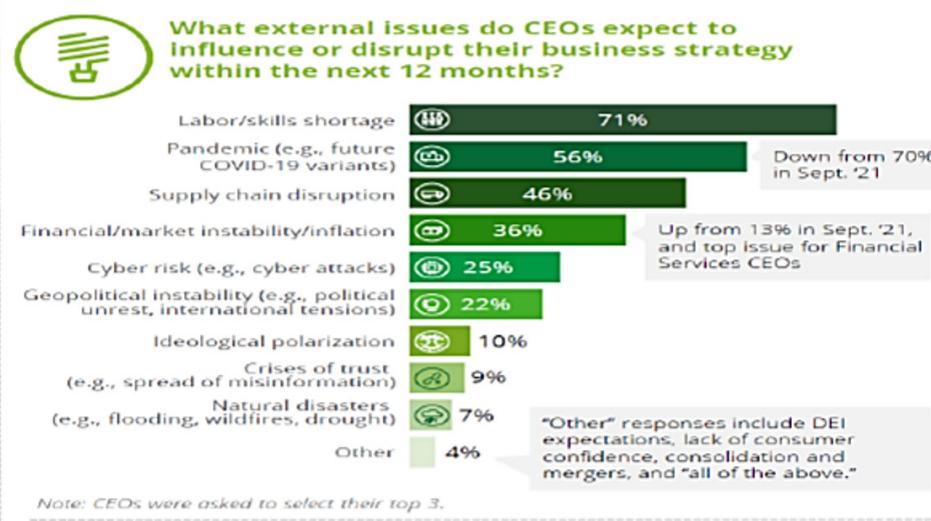
۱۴۰۱ آبان

مفاهیم و مروری بر مدل‌ها و تجربیات مدیریت استعدادها در کلاس جهانی

Winter 2022 Fortune/Deloitte CEO Survey

In this survey fielded January 4-12, 2022, 175 leading CEOs representing more than 15 industries eye the next 12 months with optimism and a dash of uncertainty.

مجله فورچون، زمستان ۲۰۲۲

این مطالعه توسط شرکت مشاوره مدیریت دی‌لویت^۱ با همکاری مجله فورچون^۲ در زمستان ۲۰۲۲ انجام شده که بین ۱۷۵ مدیر عامل که در شرکت‌های پیشروی دنیا و در بیش از ۱۵ صنعت مشغول به کار هستند، مورد بررسی قرار گرفته است. از آنها سوال شده است که مهم‌ترین دغدغه شما طی ۱۲ ماه آینده که می‌تواند بر استراتژی و اهداف کسب و کار شما اثر گذارد چیست؟ ۷۱ درصد معتقد بودند که کمبود استعداد یا کمبود مهارت، مهم‌ترین مساله است و این عدد نشان‌دهنده این است که در حال حاضر، بحث استعدادیابی، حفظ استعدادها و انگیزش استعدادها بحث

۱. Deloitte CEO
۲. Fortune
۳. Talent
۴. Great Resignation

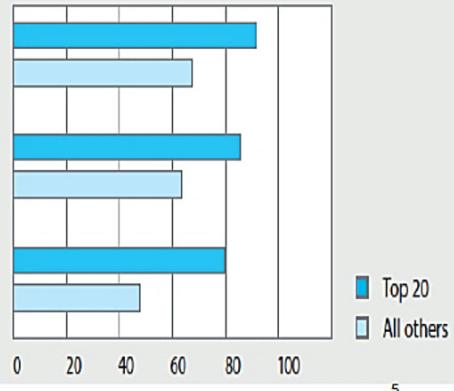

هدف از طرح این موضوع‌ها، بررسی دغدغه‌های مدیران شرکت‌ها و سازمان‌ها در سطح دنیاست و آنچه به نظر می‌رسد، اهمیت بسیار زیاد مدیریت استعداد برای مدیران است.

حقوق و مزايا و نيز فراهم نبودن شرایط مناسب محیط کار. يكی دیگر از چالش‌های مهم مطرح شده، خسته بودن نیروی کار جهانی و چاره‌اندیشی برای بهره‌ورشدن آنان است.

The Best Companies actively manage top talent pipelines

My organization identifies certain individuals as high potentials for future leadership roles

Big or important roles are usually filled by promoting from within the organization

Employees have a good idea of the possible career paths available to them

برنامه‌ریزی شده است. این سازمان‌ها به طور فعال دارای بانک استعدادند و افرادی که دارای استعداد هستند از طریق یک فرایند سیستماتیک شناسایی و برای پست‌های مهم از این افراد استفاده می‌شود؛ مثلاً در ارتباط با بحث استعدادها، تمام شرکت‌هایی که در زمینه مدیریت استعداد فعالیت می‌کنند، بدون استثنای دارای بانک استعداد هستند و لازم به ذکر است که لزوماً افراد همیشه در این بانک به عنوان استعداد باقی نمی‌مانند و براساس شایستگی و عملکرد ممکن است امروز به عنوان استعداد در این بانک شناخته شود و در زمان دیگر در این بانک وجود نداشته باشد.

برخی بر این باور هستند که بانک استعداد، درمان تمام مشکلات مدیریت استعداد است؛ در صورتی که این طور نیست و همان‌گونه که در شرکت‌های موفق دنیا می‌بینیم، مسیرهای ارتقای شغلی از قبیل طراحی و این مسیر به فرد نشان داده و زمینه‌های لازم برای پیشرفت فرد در این مسیر شغلی نیز از طریق برنامه‌های توسعه‌ای فراهم می‌شود. نکته مهمی که وجود دارد این است که این سازمان‌ها چگونه افراد را توسعه می‌دهند؟

برای اینکه افراد دانش و مهارت‌های خود را به روز کنند، در کلاس‌های آموزشی شرکت می‌کنند و این آموزش‌ها برای ارتقای کارکنان بویژه در پست‌های کلیدی و مدیریتی بسیار دارای اهمیت است. مسائل مربوط به مرتبه‌گری در برنامه‌های آموزش و توسعه‌ای شرکت‌ها و مسائل مربوط به چرخش شغلی بسیار اهمیت دارد.

در این سازمان‌ها، مسیرهای پیشرفت شغلی را هم به صورت عمودی، افقی و هم مورب استفاده می‌کنند و هر سه مسیر پیشرفت

مطلوبه دیگری که مشخصاً با موضوع مدیریت استعدادها در بین ۲۱۰۰ سازمان در ۱۱۵ کشور دنیا انجام شده است، اقدامات مهم ۲۰ شرکت برتر را نشان می‌دهد. تقریباً بیش از ۸۰ درصد این سازمان‌ها به دنبال این هستند که برای نقش‌های رهبری و پست‌های مدیریتی خود افرادی را شناسایی کنند که پتانسیل بالایی دارند و این نکته بسیار حائز اهمیت است که این سازمان‌ها دارای استراتژی مشخصی برای پرکردن پست‌های خالی و کلیدی خود هستند و برای این پست‌ها از افراد شایسته‌ای که سازمان پرورش داده است، استفاده می‌کنند. تقریباً ۸۰ درصد افرادی که در این پیمایش شرکت کرده‌اند، معتقدند که تمام کارکنان آنان بر این باورند که در سازمان خود مسیر رشد شغلی مشخصی دارند و این بسیار مهم است که وقتی فرد وارد سازمان می‌شود یک افق پیشرفت شغلی داشته باشد. در این شرکت‌ها و سازمان‌های برتر دنیا برای کارکنان مسیر رشد شغلی فراهم می‌شود تا فرد در آن سازمان باقی بماند و خارج نشود، نه مانند برخی سازمان‌ها که فردی با تجربه ۱۵ ساله که تبدیل به یک سرمایه در سازمان شده است برای پست مدیریتی درنظر گرفته نمی‌شود و فردی را به عنوان مدیر او قرار می‌دهند که هیچ تجربه‌ای ندارد و این مساله باعث می‌شود افراد دیگر انگیزه، انرژی و دلبستگی لازم به کار خود را نداشته باشند. وقوع این موارد ناشی از ضعف مدیریت نظام استعداد و توجه ناکافی به مدیریت استعداد در سازمان‌هاست.

در این سازمان‌های موفق، افراد علاوه بر اهداف شغلی، دارای اهداف توسعه‌ای نیز هستند و کارکنان متوجه اهمیت سازمان به خود می‌شوند و می‌دانند که رشد و پیشرفت شغلی فرد از قبل

دنیا مطرح می‌شود و این افراد با هزار آرزو و انگیزه، در پست‌های حساس سازمان قرار می‌گیرند و تمایل دارند آنچه را که در این حوزه در دکترای مدیریت آموخته‌اند را در سازمان بیینند و یا در آن اجرا کنند؛ از این‌رو، سازمان تحت فشار قرار می‌گیرد که به سمت مدیریت حرفه‌ای برود. بحث دیگر، مدگرایی است؛ یعنی به پیروی از بخش خصوصی که تحت تاثیر روش‌های نوین به بهره‌وری^۳ رسیده است، بخش دولتی هم می‌خواهد به سمت بحث‌های نوین برود، مانند مدیریت استعداد، بنابراین، مطالعات نشان می‌دهد در بحث مدیریت استعداد، الزامات قانونی، فشارهای فرهنگی و اجتماعی، حرفه‌گرایی و مدگرایی بسیار مهم هستند.

اهداف سازمانی

اهداف کارایی و توسعه‌ای برای سازمان مهم است. بحث‌های محدودیت‌های بودجه‌ای و ردیف بودجه هم برای توسعه استعدادها اهمیت دارد. برای مثال، دو سال پیش در شرکتی، ۵۶ ماه روی مدیریت استعداد کار کردیم؛ برنامه آمده شد، وقتی هزینه را اعلام کردیم، منصرف شدند. برای جانشین پروری و مدیریت استعداد باید هزینه شود و دستگاه‌های اجرایی باید آن را اجرا کنند.

حمایت و همکاری

مطالعه در بخش دولتی حاکی از اهمیت حمایت و همکاری مدیران ارشد در حوزه مدیریت منابع انسانی است. بحث‌های مدیریت استعداد و جانشین پروری، بحث‌های راهبردی هستند که تمام ارکان سازمان باید از آن حمایت کنند و جزو برنامه‌های هیأت مدیره سازمان باشد، نه اینکه جزو برنامه‌های تفننی و سرگرمی.

تعریف مدیریت استعداد

مدیریت استعداد، فرایندی^۴ است که مجموعه‌ای از فعالیت‌ها یا وظایف^۵ و کارها در درون آن وجود دارد. یک رویداد و پروژه نیست. نیاز به یک نظامنامه مدون و تصویب شده برای سازمان دارد. البته این نظامنامه و فرایند، درمان‌کننده همه دردهای مدیریت استعداد نیست. یک فرایند است. یک نگرش، پروژه، رویداد و یا یک قانون نیست. یک فرایند مستمر، زنده و کاری است که از طریق آن، سازمان باید چهار کار اساسی انجام دهد. یکی از آنها این است که باید پست‌های کلیدی را شناسایی کند، یعنی جای گذاری افراد کلیدی در پست‌های کلیدی^۶؛ بنابراین، مدیریت استعداد؛ مدیریت

شغلی در این سازمان‌ها وجود دارد و اجازه نمی‌دهند که استعدادها در سازمان را کد شود و به قدری انعطاف‌پذیری را در درون سازمان فراهم می‌کنند که باعث پیشرفت افراد در سازمان می‌شوند. در سازمان‌هایی که مسیرهای شغلی برای افراد طراحی می‌شود باید نسبت به آنها تعهد وجود داشته باشد؛ در غیر این صورت، کارکنان با آن سازمان ادامه همکاری نخواهند داشت.

مطالعات انجام گرفته برای مدیریت استعداد در جهان

همان‌طور که می‌دانید، مدیریت استعداد برای بازار رقابتی، شرکتها و سازمان‌ها که با هم رقابت می‌کنند، معنی دارد و بیشتر در بخش خصوصی مورد توجه قرار گرفته است. بازار کار بخش خصوصی یا بخش‌های دولتی که جنبه شرکتی دارند مانند شرکت نفت، توانیر، فولاد، فولاد مبارکه یا بانک‌ها، راهبردی را فراهم می‌کنند که استعدادهای برتر بخش عمومی را با حقوق و مزایای بیشتری جذب کنند. در بازار استعداد و نیروی کار، رقابت است. در محصول و خدمت ممکن است رقابت نباشد، ولی برای استخدام رقابت وجود دارد؛ مثلاً در شرکت ایران خودرو به تازگی، طرح افق را پیاده کرده‌اند، یعنی افرادی را که در یک مهارت قوی هستند شناسایی و به کار می‌گمارند. در بخش خصوصی، ۱۰ درصد استعداد هستند و بقیه افراد غیر کلیدی هستند. در بخش مدیریت استعداد، این موضوع اهمیت دارد که افراد با استعداد برای پست‌های کلیدی و مهم انتخاب شوند. در بخش دولتی که نگاه عام‌المنفعه است و سعی می‌کنند افراد را درست انتخاب کنند باید مثل بخش خصوصی رفتار کنیم. پست‌های کلیدی و افراد کلیدی را شناسایی کنیم یا اینکه همه را به شکل استعداد بینیم. در حالت دوم، نام آن را مدیریت منابع انسانی^۷ بگذاریم نه مدیریت استعدادیابی^۸. در ارتباط با این بحث، منطق کارایی و بهره‌وری را مطرح می‌کنند؛ بدین معنی که برای همه کارکنان باید برنامه‌ریزی کرد؛ اما برای افراد کلیدی برنامه‌ریزی بیشتر و برای بقیه افراد هم باید برنامه‌ریزی مناسب وجود داشته باشد.

قوانین و مقررات، الزامات قانونی

در بخش دولتی، بحث بودجه از اهمیت بیشتری برخوردار است؛ یا فشارهای فرهنگی و اجتماعی وجود دارد یا موضوعاتی مانند حرفه‌گرایی مطرح است، مثلاً امروز فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها به سازمان‌های دولتی ورود می‌کنند، در دانشگاه‌ها، مباحثت به روز

1. Human Resource Management

2. Talent Management

3. Productivity

4. Process

5. Tasks

6. Key Position

پی دی انگلستان که یک موسسه آموزش و توسعه است و ۱۲۵ سال سابقه کار در دنیا دارد، ارائه می کند.^۴ خانه برای استعداد از دو محور عملکرد^۸ و نتیجه^۹ کار و قابلیت پتانسیل هر فرد ایجاد کرده است. به طور کلی، اگر درونداد^{۱۰} و برونداد^{۱۱} یک فرد خوب باشد و یا قابلیت و نتیجه کار او خوب باشد، استعداد برتر^{۱۲} می شود. در مدیریت استعدادها، به دنبال مدیریت استعداد برتر هستیم. آن خانه های دیگر را ترغیب می کنیم که به سمت استعداد برتر بیانند. گاهی فرد استعداد و قابلیت بالایی دارد، ولی نمی تواند از آن توانایی و استعداد استفاده کند؛ یعنی خروجی داشته باشد. به عنوان مثال، خروجی دانشگاهها. مثلا بعضی افراد که مدرک دکترا گرفته اند، ولی توانایی نوشتن یک نامه را هم ندارند، چه برسد به اینکه بخواهند نظام نامه بنویسن، این فرد را باید پرورش^{۱۳} داد، و مدیریت کرد تا ترغیب شود و به سمت استعداد شدن بیاید.

استعداد چه کسی است؟ استعداد کسی است که ممکن است دانش او به روز نباشد؛ ممکن است رفتار بدی هم داشته باشد، مثلا مدیر یک بخش فنی است، کل کارکنان هم از دست او گله مند و ناراضی هستند، ولی مدیر کارخانه می گوید اگر این فرد نباشد، کل کارخانه تعطیل است؛ چون کار خود را به بهترین شکل انجام می دهد، ولی رفتار او با پرسنل نامناسب است و دانش او به روز نیست، این فرد استعداد است، چون اهداف سازمان را محقق می کند.

آشنایی با مدل های مدیریت استعداد

در این بخش می خواهیم مدل های مدیریت استعداد را مرور کنیم. سه مدل مختلف را در اینجا به صورت خلاصه و مقایسه ای بررسی می کنیم:

مدل های موردنظر به این شرح است:

- هی گروپ^{۱۴}
- دیلوت^{۱۵}
- سی آی بی دی^{۱۶}

این سه شرکت از مهم ترین شرکت های مشاوره در حوزه مدیریت استعداد هستند و بسیاری از شرکت ها و سازمان های دنیا از این مدل ها استفاده می کنند.

منابع انسانی نیست. مدیریت استعداد، یکی از بخش های مدیریت منابع انسانی است. در این فرایند، باید چهار فعالیت انجام شود: ۱. ترغیب^۱، استعداد باید برای آنچا رغبت داشته باشند، افراد بسیاری (۱۷) هزار نفر در لحظه، برای یک پست خالی در گوگل، درخواست می دهند، چون آنچا جای بسیار عالی برای کار کردن است. همه مدیران عامل و کار فرمایان آن شرکت دوست دارند برای کار کردن، بهترین استعدادها به آنچا بیایند. راز آن این است که ترغیب کنیم و برای ترغیب یا جذب افراد، لازم است که برنده کار فرمایی ایجاد کنیم؛ بنابراین، در مدیریت استعداد، استخدام وجود ندارد؛ بلکه جذب و ترغیب افراد وجود دارد. ۲. پیشرفت و توسعه^۲ و نه آموزش^۳ برای یک موضوع خاص، مهارت ها و دانش فرد را به روز می کند و برای آینده، افراد را پرورش می دهد، دانش فرد را برای پیشرفت آینده افزون می کند. ۳. ارزیابی^۴، در ارزیابی کوچینگ، نقاط قوت را گفتن و تعالی وجود دارد. ۴. جایزه^۵، نه پرداخت^۶. نمی گوید حقوق به شما می دهیم. یک فرد ایرانی در بام و کار می کرد و از آنچا می خواست به شرکت چانگان برود، این فرد طراح شرکت بی ام و بوده است. ب. ام. و با او مصاحبه کرده بود که آیا به خاطر حقوق دارید از اینچا می روید؟ گفت: «من به جایی می روم که ایده های مرا در آنچا اجرا کنند».

جایزه، فقط پول نیست. گاهی یک مدیر خوب، یک پاداش است، پس نگاه خوب به استعدادها تغییر کرده است. نگاه سنتی نسبت به ایجاد انگیزه در سازمان تغییر کرده است؛ در غیر این صورت، فرد سازمان را ترک می کند. سطح برای ایجاد انگیزه مهم است، سازمان باید جایزه مناسب طراحی کند، حقوق مهم نیست، پیشرفت شغل برای کارمند اهمیت دارد.

استعداد به چه کسی می گویند؟

استعداد کسی است که بهترین عملکرد^۷ را داشته باشد؛ یعنی کاری که به او واگذار می شود را به بهترین شکل انجام دهد و دیگر اینکه، پتانسیل بالایی داشته باشد؛ یعنی دانش بالا، مهارت خوب، نگرش خوب و رفتار مناسب داشته باشد؛ اینها یعنی پتانسیل. حاصل جمع این دو را استعداد می گویند.

اما در تعریف، ۴ نوع استعداد وجود دارد. این تعریف را سی آی

1. Attract	9. Result
2. Develop	10. Input
3. Training	11. Output
4. Assess	12. Top Talent
5. Reward	13. Coach
6. Payment	14. Hay Group
7. High Performer	15. Deloitte
8. Performance	16. CIPD

قیچ لی Ghlichlee	CIPD	Deloitte	Hay Group
۱- استراتژی استعداد: پوشن محدوده منابع، استراتژی تقویت و ارتقاء از درون / بیرون، استراتژی توسعه، استراتژی ارزیابی / عملکرد، استراتژی پایاشر و ...		۱- سازمان و حاکمیت شرکت ۱- استراتژی استعداد همسو با استراتژی کسب و کار : ۲- فرآیند برنامه ریزی استعداد؛ ۳- استراتژی دلستگی؛ ۴- استراتژی استراتژی پیکارچی؛ ۵- استراتژی سیستم های استعداد؛ ۶- استراتژی مدیریت تغییر؛ ۷- استراتژی اندازه گیری ۳- برنامه ریزی منابع انسانی: ۱- ارزیابی نکاف مهارتی شرکت؛ ۲- ارزیابی استعداد؛ ۳- برنامه ریزی توعی؛ ۴- برآورده استعداد؛ ۵- برنامه ریزی ستاری؛ ۶- پیش بندی استعداد؛ ۷- شناسایی قوه های کلیدی ۴- مدیریت شایستگی ها و قابلیت ها: ۱- برواقایل های شغل؛ ۲- شایستگی ها؛ ۳- رفتارها؛ ۴- تجربیات؛ ۵- مهارت ها ۵- جذب استعداد: ۱- شناسایی پست های کلیدی ۲- مدل سازی شایستگی (تخصصی و رفتاری) و سطح بندی آنها برای پست های کلیدی ۳- نیازمندی های استعداد در پست های کلیدی شرکت ۴- شناسایی و تأمین استعداد برای پست های کلیدی (داخل / بیرون) ۵- تأمین استعداد؛ ۶- پانک داوطلبان؛ ۷- ارزیابی استعداد؛ ۸- برند کارفرما؛ ۹- شناسایی؛ ۱۰- انتخاب؛ ۱۱- جامعه پندیری؛ ۱۲- جایگاهی استعداد	۱- استراتژی استعداد همسو با استراتژی کسب و کار ۲- تعریف استعداد ۳- جذب استعداد ۴- انتخاب استعداد ۵- برنامه ریزی منابع انسانی ۶- مدیریت برنده
۲- جذب استعداد: ۱- شناسایی پست های کلیدی ۲- مدل سازی شایستگی (تخصصی و رفتاری) و سطح بندی آنها برای پست های کلیدی ۳- نیازمندی های استعداد در پست های کلیدی شرکت ۴- شناسایی و تأمین استعداد برای پست های کلیدی (داخل / بیرون)	۱- شناسایی استعداد: ۱- جذب ۲- انتخاب		

همچنین شاخص های اندازه گیری و تحلیل استعداد بسیار مهم است؛ زیرا خروجی مدیریت استعداد برای آن سازمان می بایست مورد بررسی قرار گیرد. اینکه آیا باعث شده سازمان به اهداف خود برسد یا خیر، مساله بسیار مهمی است.

مدل CIPD، کمی خلاصه تر است. بحث شناسایی استعداد و جذب و انتخاب، بحث جاری سازی، مدیریت عملکرد، پیگیری پیشرفت، بحث دلستگی، توسعه و پاداش و... در این مدل بسیار مهم است. البته همه این شاخص ها راهنمای دارند که برای سازمان ها قابل استفاده است.

البته بنده یک مدل پیشنهادی را هم تدوین نموده ام. مدل پیشنهادی ام این است که اول سازمان باید استراتژی سازمان را تعریف کند؛ یعنی اینکه مشخص شود که شما می خواهید روی مشاغل کلیدی یا روی همه مشاغل کار کنید؟ آیا می خواهید فقط روی ۲۰ درصد افراد کار کنید یا اینکه می خواهید روی ۸۰ درصد افراد متتمرکز شوید؟

آیا پاداش ها می خواهد به همین صورت سنتی در نظام حقوق و دستمزد سنتی ادامه یابد یا برای افراد خاص می خواهیم نظام نامه پاداش جداگانه داشته باشیم؟ به عنوان مثال، در یک سازمان، مدیر منابع انسانی سوال کرد که: «بحث انگیزش مالی کارکنان سازمان را چطور می توانیم اجرا کنیم، چرا که یک طرح طبقه بندی داریم و بر اساس آن عمل می کنیم؟»؛ اما در جواب، به او اعلام کردیم که آن طرح مفید فایده نخواهد بود؛ چرا که هزار مدل قوانین و مقررات دارد و اجرای آن بجهة نخواهد بود.

بنابراین باید استراتژی را مشخص کرد، در غیراین صورت نمی توان کار را جلو برد؛ بنابراین، استراتژی توسعه می بایست

این سه مدل را به صورت مختصر بررسی می کنیم:
بحث استراتژی استعداد در هی گروپ بسیار مهم است؛ چرا که اعتقاد دارد استراتژی استعداد می بایست تعریف و تدوین شود. در مدل هی گروپ، تعریف استعداد، جذب استعداد، انتخاب استعداد، برنامه ریزی منابع انسانی، مدیریت برنده، توسعه استعداد، مدیریت مسیر پیشرفت شغلی، استقرار استعداد یا همان انتصاب استعداد، مدیریت جانشینی، دلستگی استعداد، مدیریت پاداش استعداد، مدیریت عملکرد استعداد و... مسائل بسیار مهمی هستند.
در مدل دیلویت چه چیزهایی مهم است؟ سازمان و حاکمیت آن سازمان یا شرکت و اینکه آن سازمان چه ساختاری دارد؟ آیا دولتی است یا خصوصی، و... مسائل بسیار مهمی هستند. اینکه آن سازمان، در چه صنعت و بخشی کار می کند، استراتژی استعداد و اینکه استراتژی های موجود می بایست همسو با استراتژی سازمان باشد، مسائل دارای اهمیتی هستند.

برنامه ریزی منابع انسانی، مدیریت شایستگی ها، جذب استعدادها، توسعه رهبری، مدیریت جانشینی، مدیریت مسیر رشد شغلی، مدیریت عملکرد، یادگیری و توسعه قابلیت ها، پاداش جامع، زیرساخت استعداد و... مسائل بسیاری مهمی در این مدل هستند. در مدل هی گروپ، بر عکس مدل دیلویت به زیرساخت استعداد توجه نشده است. سوالی که مثلا ممکن است در یک سازمان مطرح می شود، این است که مالک فرایند مدیریت استعداد در سازمان چه کسی است؟ آیا مدیر منابع انسانی است؟ آیا مالک فرایند مدیریت استعداد، مدیر عامل است؟ آیا این وظیفه را مدیر عملیات سازمان برعهده دارد؟ یا این وظیفه برعهده دپارتمان مدیریت استعداد است؟ بودجه، فناوری و سایر زیرساختارها،

یک تصور اشتباہی است. سازمان باید برای آن کارمندی هم که پست کلیدی ندارد، استراتژی تعیین کند تا بتواند وی را حفظ کند. این مساله، باید موجب تبعیض در سازمان شود؛ به طوری که باعث تقویت انگیزه یک عده و تضعیف روحیه و انگیزه عده‌ای دیگر شود.

طبق بررسی‌های انجام شده، ۲۰ درصد از افراد یک سازمان، بیش از ۸۰ درصد کار و فعالیت‌های آن سازمان را انجام می‌دهند؛ بنابراین، نیازمندی‌های استعداد می‌بایست شناسایی گردد؛ یعنی به محض اینکه پست‌های کلیدی شناسایی شد، نیازمندی‌های استعداد نیز شناسایی گردد؛ از این‌رو، می‌بایست شناسایی و تامین استعدادها را مشخص کنیم. بحث توسعه استعدادها، زیرفرایند خاص خود را دارد؛ مسیرهای شغلی برای پست‌های کلیدی و پیوند آنها با سطح شایستگی‌ها می‌بایست تعریف گردد.

سطح‌بندی شایستگی‌ها

گاهی در مدل‌های شایستگی سازمان‌ها، اشتباہاتی دیده می‌شود و شایستگی‌ها را بدون هیچ معیار و صرفاً به صورت سلیقه‌ای به سازمان وارد می‌کنند؛ در حالی که این مدل‌ها، هیچ ارتباطی با مسیر رشد شغلی کارکنان ندارند. به این معنی که شخص نمی‌داند کدام شایستگی‌ها را می‌بایست در خود ایجاد و حفظ نماید؛ بنابراین، علاوه بر سطح‌بندی شغل‌ها، سطح‌بندی شایستگی‌ها نیز باید انجام شود.

لزوم تعیین مسیر رشد شغلی کارکنان

عده‌ای این گونه تصور می‌کنند که منابع انسانی باید تمام مسیرهای شغلی در سازمان را بنویسد؛ در حالی که روش صحیح این است که هریک از مدیران، در چارچوب آنچه منابع انسانی تدوین می‌کند، مسیرهای رشد شغلی هر یک از کارکنان را در نقش و عملیات خود مشخص کند.

طی یک مطالعه مشخص شد که ۹۹ درصد فعالیت‌های مدیریت منابع انسانی و مدیریت استعداد، باید توسط سایر مدیران انجام شود. منابع انسانی فقط زیرساخت‌ها را فراهم می‌کند؛ بنابراین مدیر منابع انسانی نمی‌تواند به صورت کامل، جذب استعداد، آموزش استعداد، کوچینگ و... را به تنهایی انجام دهد و این نیازمند همکاری سایر مدیران خواهد بود.

سیستم مدیریت عملکرد

با این نظام ارزیابی عملکرد سنتی، مدیریت استعداد نخواهد توانست رسالت خود را به خوبی انجام دهد. متاسفانه تصور می‌کنیم مدیریت عملکرد، همیشه و همه‌جا در انتهایه حقوق منتج

مشخص گردد. در یک شرکت نفتی، بنابر درخواست مدیران آن شرکت، یک سال و نیم به عنوان یک استراتژی توسعه مدیران، بر روی کوچینگ مدیران کار می‌کردیم؛ درحالی که کوچینگ، کلاس آموزشی نیست. کوچینگ یک نظام پرداخت جدگانه‌ای دارد؛ چرا؟ چون ممکن است در یک جلسه، حدود دو ساعت، مدیر را تعلیم دهیم، نقاط قوت و برنامه توسعه فردی برای آنها بنویسیم، بازخورد ۳۶۰ درجه بگیریم، برای آنها پروژه تعریف کنیم، گاهی اوقات تلفنی مذاکره می‌کنیم؛ اما در کلاس آموزشی، مدرس به مدت یک ساعت، درس خود را رائمه می‌دهد و حق‌الزحمه وی نیز، بر اساس ضرب هزینه‌ای مشخص در نفر ساعت آموزشی به دست می‌آید.

بنابراین در شرکت‌های موفق و سازمان‌های حرفه‌ای دنیا، کوچینگ یک استراتژی مدیریت استعداد است؛ و باید برنامه جدگانه‌ای داشته باشد. شرکت گوگل در کنار مرکز آموزش خود، مرکز کوچینگ راهاندازی کرده است؛ به چه دلیل این کار را کرده است؟ چون به دنبال توسعه استعدادهای مدیریتی از طریق کوچینگ است؛ بنابراین کوچینگ، زیرساخت خاص خود را دارد و این یعنی بودجه، کارکنان و فرایند مخصوص.

جذب استعدادها

در فرایند جذب استعدادها، باید پست‌های کلیدی را شناسایی کنیم. سوال این است که پست‌های کلیدی چه پست‌هایی هستند؟ بر سر تعیین پست‌های کلیدی، همیشه کشمکش و نزاع زیادی وجود داشته است؛ چرا که پست کلیدی، پستی است که تاثیر بسیار زیادی در رضایت ارباب‌رجوع داشته باشد و خیلی از افراد تصویر می‌کنند پستی که در آن مشغول به فعالیت هستند، یک پست کلیدی است. به همین خاطر، برای تعیین این پست‌ها، دغدغه زیادی وجود دارد، مثلاً در یک شرکت دارویی، هدف این بود که پست‌های کلیدی را شناسایی کنند. سوال این بود که چه کسانی دارای این پست‌ها هستند؟ مدیر فنی و مدیر تولید دارو در کنار هم قرار گرفته بودند؛ کدام یک از این‌ها دارای پست کلیدی بودند؟ مدیر فنی دارای پست کلیدی بود. چون اگر دارو تولید شود و کنترل کیفی نگردد، ممکن است جان افراد جامعه به خطر بیفتد. برهمین اساس، یکی از چالش‌های مدیریت استعداد از لحاظ اجرایی در سازمان‌ها، انتخاب پست‌های کلیدی است. در تعیین پست‌های کلیدی، کشمکش به وجود می‌آید. البته باید توجه کنیم تعیین پست کلیدی به این معنا نیست که شخصی که فاقد پست کلیدی است، نباید مزايا دریافت کند؛ چون متاسفانه برخی تصویر می‌کنند که اگر شخصی دارای پست کلیدی نبود، حق برخورداری از مزايا را ندارد و این مساله

یعنی حدوداً چهار ماه زمان اختصاصی دهد و از طریق مصاحبه به شناخت فرد می‌پردازد یا مثلاً شرکت فیسبوک، ۲۰۰ ساعت با کارکنان خود مصاحبه می‌کند؛ بنابراین، کانون ارزیابی هرچند که مهم و خوب است، ولی برای شناخت پتانسیل‌ها و برای شناخت شایستگی و برنامه توسعه افراد، نمی‌تواند به تنها یک مفید باشد؛ چرا که این کانون، نقش کسی را دارد که توصیه و پیشنهاد می‌دهد؛ ولی نمی‌تواند به عنوان یک خط قرمز و یک معیار تصمیم‌گیری نهایی عمل کند.

بنابراین برای استعدادهای برتر بایستی برنامه توسعه فردی، حفظ استعدادهای نظام پاداش و تعیین استعدادهای برتر در پست‌های کلیدی تدوین شود؛ و در این خصوص، بودجه شرکت، ساختار سازمانی، تعریف مسئولیت‌ها، استفاده از ابزارهای فناوری و... مسائل بسیار مهمی هستند.

شاخص‌های موفقیت مدیریت استعداد باید مشخص شود. تعیین اینکه آیا اهدافی که مدنظر داشتیم، محقق شده یا خیر، مهم است. اندازه‌گیری اثربخشی نظام مدیریت استعداد بسیار مهم است. استراتژی توسعه و استراتژی ارزیابی عملکرد و استراتژی پاداش ما باید مشخص گردد.

گروه مشاورین بوستون^۲، یک مرکز مطالعاتی و مشاوره مدیریت در سطح بین‌المللی در دنیا است. این شرکت براساس مطالعاتی که انجام داده، اعلام نموده است: «فقط دو درصد افراد در درون یک سازمان، عالی و شایسته توجه هشتاد درصدی هستند». همچنین شرکت مشاوره مکنزی^۳ در سال ۲۰۲۱ مطالعه‌ای انجام داده و به این نتیجه رسیده است که در سطح دنیا، بسیاری از شرکت‌ها ۲۵ تا ۵۰٪ شغل خود را به عنوان شغل کلیدی شناسایی کرده‌اند، چون بحث بر سر این است که بالاخره کدام مشاغل دارای پست کلیدی هستند و نکته جالب اینکه، این شرکت اعلام کرده است بسیاری از این مشاغل در سطح ارشد^۴ نیستند.

در بررسی یک شرکت هوایی‌ای برای تعیین پست کلیدی در خطوط هوایی مشخص شد از بین پست‌های خلبانی، مهمندواری و یا فردی که پشت گیشه است، پست کلیدی متعلق به فردی است که پشت گیشه بليت می‌دهد. در این شرکت، به واسطه فرایند کیفیت بالا در انتخاب خلبان و در پیدا کردن خلبان با کیفیت بالا مشکلی وجود ندارد؛ ولی در انتخاب فردی که پشت گیشه بنشیند و با مشتریان خوب رفتار کند مشکل وجود داشت. چیزی که شاید در وله اول برای یک خلبان خنده‌دار باشد. آی بی ام^۵ در گذشته مانند نظام‌های عملکردی سنتی، همه را درجه‌بندی می‌کرد و به

می‌گردد؛ در حالی که تمام سیستم‌های سنتی ارزشیابی عملکرد در دنیا در حال منسخ شدن است و در عوض، سیستم مدیریت عملکرد جدید که بر روی نقاط قوت افراد توجه می‌کند، به میان آمده است. این سیستم برخلاف نظام‌های سنتی، نقاط ضعف افراد را بر جسته نمی‌کند و در عوض، برای افراد، برنامه توسعه ایجاد می‌کند؛ بنابراین، می‌بایست به افراد، بازخورد مثبت دهیم تا نتیجه خوبی را دریافت کنیم. گاهی اوقات، فرد کار خوبی را انجام می‌دهد و با شادمانی تمام، نزد مدیر خود می‌آید تا گزارش کار انجام شده را به مدیر ارائه دهد، اما وقتی مدیر بازخورد مثبتی به او نمی‌دهد، انگیزه و روحیه وی تعضیف و کارمند سرخورده می‌شود. پس بازخورد دادن، یک مهارت مهم در مدیریت عملکرد است. مدیریت عملکرد برای این نیست که افراد را نمره‌بندی کند. متناسبانه گاهی تمام فکر و ذهن مدیر این است که به کارمند نمره دهد، در حالی که مدیریت عملکرد می‌خواهد افراد را به جای نمره‌بندی توسعه دهد؛ بنابراین، با نظام مدیریت عملکرد سنتی، مدیریت استعداد راه به جایی نخواهد برد.

ارزیابی شایستگی‌ها

عده‌ای تصور می‌کنند که کانون ارزیابی، درمان تمام دردهای مدیریت استعداد یک سازمان است؛ در حالی که کانون ارزیابی همان‌طور که گفته شد، یک رویداد و یک فعالیت است، نه یک نظام. زمانی که شرکت پژوه فرانسه به ایران آمد، سوالی که مدیران سازمان‌ها مطرح می‌کردند، این بود که چطور می‌توانیم بین افراد، اشخاص مناسب را انتخاب کنیم. این مساله را از پژوه فرانسه سوال کردیم و از آنها پرسیدیم شما برای شناسایی استعدادهای خود چه می‌کنید؟ آیا از کانون ارزیابی استفاده می‌کنید؟ در جواب اعلام کردند که با کانون ارزیابی آشنا نداریم، اما با فرایند مدیریت عملکرد توافق می‌کنیم روی کاری که فرد باید انجام دهد و آن کار فرد را پیگیری می‌کنیم، بازخورد به آن می‌دهیم، آنها را توسعه می‌بخشیم تا فرد بتواند در جایگاه موردنظر و در خانه‌های نه‌گانه جدولی که بدین منظور تهیه شده، قرار گیرد؛ بنابراین، افرادی را ارتقاء می‌دهیم که در این خانه‌ها قرار گرفته باشند، نه از طریق کانون ارزیابی؛ بلکه از راهکار خاص خود یعنی فرایند مدیریت عملکرد.

در ادامه بحث، به این سوال می‌پردازیم که شرکت گوگل برای شناخت یک فرد تازه استخدام شده، چقدر وقت می‌گذارد؟ در پاسخ باید گفته که این شرکت برای چنین فردی، به میزان ۵۰۰ ساعت

1. Grading
2. The Boston Consulting Group (BCG)
3. McKinsey
4. Senior
5. IBM

تا با توجه به معیارهای سازمان به پست‌های هدف برسیم.

مدل‌سازی شایستگی‌ها

مدل‌سازی شایستگی‌ها چند سالی است در کشور ما مطرح شده است. این مدل‌سازی باید هم در بعد تخصصی (فنی) و هم در بعد رفتاری انجام شود؛ ولی اغلب اشتباہ انجام می‌شود و فقط در بعد رفتاری صورت می‌گیرد؛ مثلاً کارشناس آموزش، شایستگی‌های خود را دارد. مدیر عملیات، فیلمبردار و... هر کدام شایستگی‌های خاص خود را دارند. هر سازمانی باید این شایستگی‌ها را مشخص کند. شایستگی‌ها باید سطح‌بندی شوند، مثلاً وقتی می‌گوییم کار تیمی در یک سازمان یک شایستگی است، باید تعریف و سطح‌بندی (پایه تا پیشرفتی) شود. فایده این کار چنین است که مسیر رشد شغلی را به سطوح شایستگی پیوند می‌دهد.

نیازهای استعداد در پست کلیدی

پس از شناسایی پست کلیدی باید برنامه‌ریزی استعداد (چه استعدادی با چه شایستگی‌هایی در چه زمانی در چه پستی و با چه هزینه‌ای) انجام شود. یکی از بحران‌های سازمان‌ها، حفظ نیروهای فنی سازمان‌هاست.

انتخاب افراد

ما در کشور خود آزمون می‌گیریم و در پایان هم شاید یک گزینش یا مصاحبه‌ای انجام دهیم. در صورتی که در دنیا این گونه نیست. هر سازمانی باید به افراد درست و شغل درست و فرهنگ سازمان توجه کند. تناسب فرد با شغل^۱ و تناسب فرد با فرهنگ سازمان هم مهم است. در همه کشورهای دنیا، مدیر منابع انسانی با فرد مصاحبه می‌کند و در صورت تایید، مدیر تخصصی با آن فرد مصاحبه انجام می‌دهد. در شرکت فیس بوک اغلب افراد زیر ۴۰ سال هستند و هیجان افراد زیر ۴۰ سال یعنی تحمل رفتارهای مخالف در کار تیمی مهم است. مدیران فیس بوک می‌گویند ۲۰۰ ساعت فرد را مورد بررسی قرار می‌دهیم تا متوجه شویم که از لحاظ رفتاری مناسب است یا خیر.

همه هم افزایش حقوق می‌داد. درنهایت، به این نتیجه رسید که روند کار اشکال دارد، چون تمام استعدادهای کلیدی، شرکت را ترک می‌کرددند. پس از آن، نظام انگیزشی را راهاندازی کرد. برای استعدادهای برتر و کارکنانی که عملکرد بالایی دارند، نظامی ابداع کرد که در طول سال ۳ بار حقوق و دستمزد آنها را تغییر می‌دهد. بیل گیتس هم جمله جالبی دارد، می‌گوید: من ۲۰ همکار دارم، این ۲۰ همکار اگر باشند، شرکت مایکروسافت وجود دارد، اگر نباشند این شرکت نیست؛ بنابراین، من باید برنامه مدون برای حفظ استعدادها داشته باشم. آی بی ام در بحث توسعه استعدادها، قبل از همه را آموزش می‌داد. مثل تفکر دولتی، اکنون می‌گوید نیازی نیست همه را آموزش دهیم، فقط آموزش خاص برای افراد خاص لازم است؛ به همین دلیل ۴۵۰ میلیون دلار از ۷۵۰ میلیون دلار را صرف توسعه استعدادهای کلیدی خود می‌کند.

جذب استعدادها

برای جذب استعداد لازم است تا کارهایی از قبیل: شناسایی پست‌های مدل‌سازی شایستگی‌ها، شناخت نیازمندی‌های استعداد، شناسایی و تامین استعداد را انجام دهیم.

مکنزی، یک مدل برای شناسایی پست‌های کلیدی با ۵ تا ۶ معیار ارائه داده است و برای آنها در درجات A, B, C درنظر گرفته است. اینکه کدام پست‌ها A هستند و کدام B و... چند معیار دارد، از جمله اینکه: بعضی از پست‌ها هستند که اگر انتساب فرد بدستی اتفاق نیافتد، سازمان دچار سقوط می‌شود؛ پس پست‌های حساس، پست‌هایی هستند که تاثیر زیادی برای رسیدن سازمان به اهداف و ماموریت‌ها دارند.

برخی فکر می‌کنند پست‌های کلیدی، پست‌های کمیابی هستند، در حالی که چنین نیست و شرایط احراز را افراد زیادی دارند. ما باید افرادی را برای پست‌های کلیدی پرورش دهیم. حساسیت پست‌ها با توجه به معیارهای هر سازمان باید بررسی شود. امتیازدهی برای پست‌ها فقط از طریق بحث و گفتگو و نه نظر شخصی ممکن است. این انتخاب باید از طریق منابع انسانی یا نظر مدیر عامل یا مدیر سازمان صورت پذیرد، بلکه باید نظرسنجی و امتیازدهی شود

Executives of ImageNet Company

(in red jackets), a Japanese Internet retailer, conducted job interviews atop Mount Fuji, Japan's highest mountain.

Of the 20 candidates who applied for one of four job openings, 11 succeeded in reaching the summit of the 12,388-foot mountain for the interview.

ImageNet said that the unique interview was to ensure that job applicants "have what it takes to scale the heights of business" and would identify candidates who are highly motivated, determined to succeed, and prepared for unusual challenges.

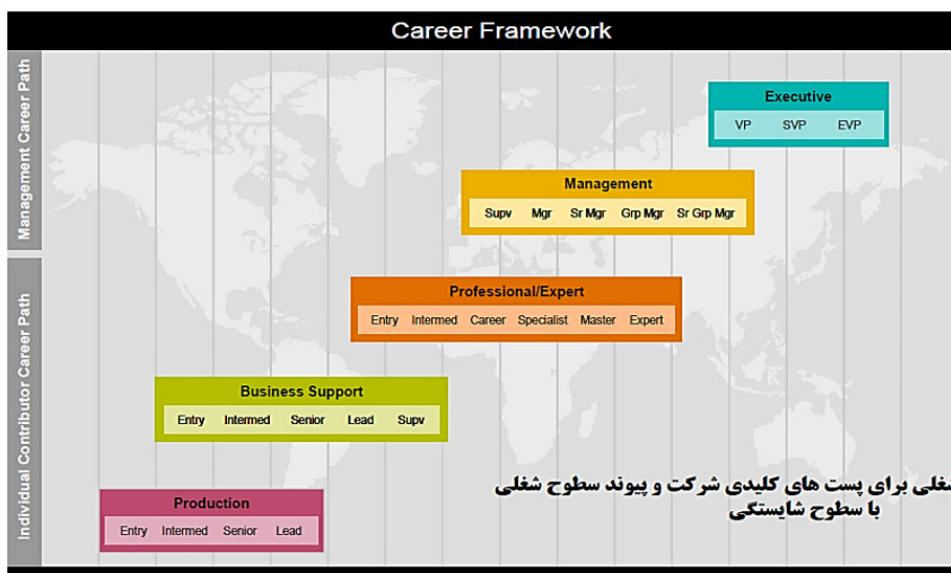

وازطرف شرکت تایید شدند، بدون اینکه با آنها مصاحبه‌ای شود.

توسعه استعداد

برای توسعه استعدادها بایستی مسیرهای شغلی، سیستم مدیریت عملکرد، فعالیتهای توسعه‌ای، و اجرای برنامه‌های توسعه‌ای تعریف شوند.

این اسلاید نشان می‌دهد که یک شرکت، مصاحبه استخدامی با کارکنان داوطلب را بر روی بلندترین قله کوه ژاپن برگزار کرده است. این شرکت دوست دارد که کارکنانش به افق فکر کنند و طرفدار رفتارهای غیرمعمول است. برخی از آنان اصلاً در مصاحبه شرکت نکردند، برخی از داوطلبین از نیمه راه برگشتند و برخی دیگر هم از مصاحبه رد شدند. بعضی فضای مصاحبه را پسندیدند

- Scaled competencies, aligned with each level of the career framework, describe the behavioral requirements associated with the job

Analytical Thinking — Applies processes of analysis and synthesis to examine information in a thorough and thoughtful way

Professional/Expert					
Entry	Intermediate	Career	Specialist	Master	Expert
Developing	Supporting	Applying	Leading	Shaping	
<ul style="list-style-type: none"> Identifies basic implications/conditions from the logical analysis of a routine situation or issue Collects basic information necessary to analyze a problem, situation or issue Performs routine or basic analysis, following the correct steps and using the appropriate, established tools, observing and seeking guidance from senior staff when necessary 	<ul style="list-style-type: none"> Logically synthesizes information to uncover patterns, issues, errors and potential implications Breaks down information from multiple sources to analyze a problem, situation or issue from a variety of perspectives Leverages methods and approaches for data collection from other internal/external sources and best practices to address problems, situations or issues 	<ul style="list-style-type: none"> Extrapolates from past experience and facilitates input from others to determine probable outcomes Recognizes and anticipates areas where data may be missing or incomplete and collects all necessary information to analyze a complex problem, situation or issue Uses advanced tools to integrate and assess complex data or information and models effective data synthesis and analysis skills so that others can learn them 	<ul style="list-style-type: none"> Maintains a broad perspective to identify interdependences and relevance of information to uncover subtle or hidden implications and risks Guides others in analytical thinking skills, data gathering and logical analysis Standardizes methods and tools for analyzing complex problems, situations or issues and discerning patterns within the business context 	<ul style="list-style-type: none"> Sees relationships in seemingly unrelated data to identify unlikely root causes and potential implications in complex situations Challenges all to think creatively about approaches and conclusions when collecting, analyzing and organizing relevant data Encourages and rewards development of breakthrough methods or tools for analyzing complex problems, situations or issues and discerning patterns within the business context 	
towerswatson.com					35 © Towers Watson client use only.

۱-۳- سیستم های شغلی برای پست های کلیدی شرکت و پیوند سطوح شغلی با سطح شایستگی

و سپس برنامه های بهبود توسعه را تعریف کنم؛ بنابراین، یک مدل شایستگی عمومی برای همه مشاغل وجود ندارد. اگر تعریف مسیرهای شغلی برای پست های کلیدی را نداشته باشیم با مشکل مواجه خواهیم شد.

پس از تعیین شایستگی ها، سطح بندی نیز باید مشخص گردد. باید بگویید اگر من کارشناس خبره هستم، کدام سطح شایستگی کار تیمی، هدف من است. اگر من مدیر عامل این سازمان هستم، کدام سطح شایستگی رهبری باید هدف من باشد که بر اساس آن خود را ارزیابی و نقاط قوت و ضعف خود را شناسایی کنم

Best practice performance management defines performance through a combination of the "what" and the "how" and links with other talent programs

۲-۳- سیستم مدیریت عملکرد پست های کلیدی شرکت با تمرکز بر اهداف (نتایج کاری) و شایستگی (وقتارها)

این مدل «تاور واتسون» است که شرکت معروفی است. برای داشتن بانک استعداد باید «پروفایل استعدادها» را هم داشته باشیم.

کنید و در تمام این مراحل باید مانند مرتبی نه مثل یک رئیس با او رفتار کنید. در سازمان هایی که برنامه های توسعه ای دارند، مدیران مانند یک مرتبی و رهبر هستند. مدیریت استعداد در گروی مدیریت عملکرد است. فرایند مدیریت عملکرد به آموزش و توسعه وصل است. برنامه ریزی جانشین پروری به مدیریت عملکرد وصل است. برنامه ریزی نیروی انسانی و تعیین استعدادهای مورد نیاز منوط به مدیریت عملکرد صحیح است. شرکت پژو فرانسه می گفت مدیریت عملکرد، قلب تمام فرایندهای مدیریت استعداد ما است.

سیستم مدیریت عملکرد

سیستم مدیریت عملکرد باید هم بر اساس اهداف کاری فرد و هم بر اساس شایستگی ها باشد، و در چرخه برنامه ریزی عملکرد، بررسی عملکرد و ارزشیابی نهایی باید اعمال شود. در مدیریت استعداد، مدیریت عملکرد فقط ارزیابی استعداد نیست؛ مدیریت عملکرد یعنی باید با فرد بنشینید، برای توسعه فرد با کمک خود فرد هدف گذاری و سپس برنامه توسعه برای او تنظیم و پیگیری

1. Performance Planning
2. Performance review

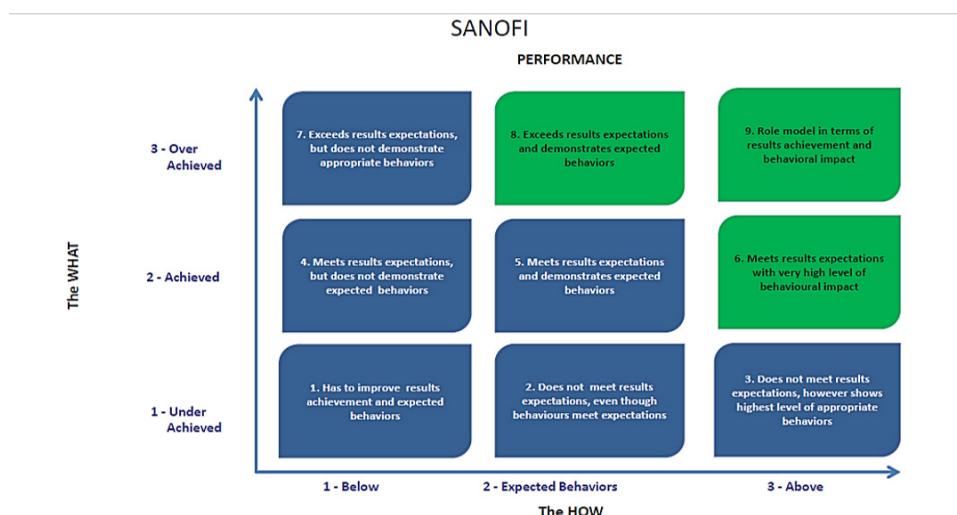
3. Assessment Center
4. Talent Profiling

را ارزیابی کنید، مدل‌های بسیار زیادی برای آن وجود دارد. تنها کانون نیست کانون ارزیابی^۳، تنها یک جزء آن است؛ مدل‌های دیگری وجود دارند همچون مصاحبه ساختارمند، ارزیابی شایستگی‌ها، بازخورد ۳۶۰ درجه، آزمون دانشی و چیزهای دیگر.

چنانچه می‌خواهید به کسی پاداشی بدهید، بایستی با توجه به مدیریت عملکرد انجام شود، نه آن ارزیابی عملکردی که در سازمان‌ها رایج است. در مدیریت عملکرد، مدیران مربی هستند و این مساله بسیار مهم است. اگر می‌خواهید شایستگی‌هایی

Figure 2: Talent Assessment Alternatives

در فعالیت‌های توسعه‌ای، موضوع توسعه رهبری و توسعه مدیران بسیار مهم است و باید فعالیت‌های توسعه‌ای را تنظیم کنیم. به قدری بحث توسعه رهبری در دنیا مهم شده است که شرکت‌ها داده می‌شود. افرادی در این ۹ خانه توزیع می‌گردند و مشخص می‌شود که کدامیک می‌توانند در خانه‌های ۷ و ۸ و ۹ بیایند و چه تعداد افراد می‌توانند در خانه ۵ وارد شوند. همه اینها را می‌توانید دقیق مشخص کنید و سیمای خیلی خوبی از توزیع استعدادها در واحدهای مختلف در شغل‌های مختلف سازمان داشته باشید.

این مدل متعلق به شرکت «سنوفی^۱» یکی از شرکت‌های معترض دارویی است. همان‌گونه که می‌بینید، خانه‌های ۶ و ۷ و ۸ و ۹ آن جزو خانه‌های سبز هستند. این شرکت، تعریف خاص خود را ارائه کرده است. توصیه می‌کنم هر سازمانی این کار را برای خود انجام دهد.

Top 20 Best Companies for Leadership

	2014	2013	2012/2012	2010	2009	2008	2007	2006	2005
1	Poetuer & Gamble	Poetuer & Gamble	General Electric	General Electric	General Electric	Procter & Gamble	Procter & Gamble	General Electric	Procter & Gamble
2	General Electric	Microsoft	Procter & Gamble	Procter & Gamble	Southwest Airlines	Procter & Gamble	Procter & Gamble	Procter & Gamble	Procter & Gamble
3	Coca-Cola	General Electric	IBM	Intel Corporation	3M Company	General Electric	Johnson & Johnson	PeptoCo	IBM
4	IBM	Coca-Cola	Merck	Siemens	Procter & Gamble	Unilever	Citigroup	General Electric	
5	Unilever	Unilever	Coca-Cola	Ronco-Sander	AccorHotels	HOK Holdings	Coca-Cola	Johnson & Johnson	Johnson & Johnson
6	Intel	IBM	McDonald's	Coca-Cola	Via-Mart Stores	AIR	Siemens	ICAC Holdings	Dell
7	McDonald's	Wal-Mart	Accenture	McDonald's	Nestle	Southwest Airlines	PeptoCo	KASB	Microsoft
8	Samsung	McDonald's	Wal-Mart Stores	Accenture	Coca-Cola	IBM	iShares	Home Depot	IBM
9	3M	Telstra	Johnson & Johnson	Wal-Mart	McDonald's	Hewlett-Packard	Toyota Motor	J.P. Morgan Chase	
10	Hewlett-Packard	Facebook	Unilever	Southwest Airlines	Verizon	Hewlett-Packard	Coca-Cola	Motorola	
11	PeptoCo	Intel	Toyota	AT&T	IBM	Nokia	GatesSmithHines	Dell	Fluor
12	Toyota	Samsung	Heinz	Microsoft	Cisco Systems	Accenture Ltd.	Novartis	Microsoft	Felex
13	Accenture	SM	3M	UPS	PepsiCo	FedEx	Pfizer	Novartis	BASF
14	Siemens	Nestle	Southwest Airlines	Goldman Sachs	INRA	Intelsat	HOK Holdings	Verizon	Verizon
15	ExxonMobil	Siemens	Exxon Mobil	Hewlett-Packard	Apple	McDonald's	3M Company	Verizon	BAT Systems
16	BASF	Oracle	Foxconn	Unilever	Apperance	Caterpillar	Exxon	Lockheed Martin	Siemens Controls
17	Johnson & Johnson	AgfaGevaert	Siemens	Shel	Cisco Systems	Hewlett-Packard	Americana Express	BASF	GatesSmithHines
18	Citigroup	Caterpillar	Shel	FedEx	Coca-Cola	McDonald's	Anglo	Hewlett-Packard	Siemens
19	RAA	Toyota	Dow Chemical	Pfizer Inc.	Unilever	Orsted	Argon	Exxon	3M
20	Pfizer	Ford Motor	Felex	BASF	General Mills	Intel	Vodafone	BAT Systems	Colgate-Palmolive

۴-۳- فعالیت های توسعه ای برای شایستگی های پست های کلیدی

طریق مربی گری و بازخورد متورینگ اتفاق می‌افتد و نزدیک به ۷۰ تا ۸۵ درصد آن از طریق چرخش شغلی، تعریف پروژه، ماموریت‌های توسعه‌ای و بازدیدهایی است که وجود دارد. برنامه توسعه هر فرد باید براساس نه تنها آموزش‌های کلاسیک، بلکه بر اساس «آموزش» مبتنی بر مربی گری و «تجربه» اتفاق بیفتد و این‌ها همه نیازمند مدل، برنامه، ساختار و فرایند هستند. این اسلاید مربوط به دانشگاهی در استرالیا است که براساس مدل ۱۰-۲۰-۷۰ برای کار تیمی، برنامه توسعه را تنظیم کرده است؛ زیرا بعضی‌ها فقط شایستگی‌ها را می‌نویسند. این شایستگی‌ها باید به اجرا تبدیل شود که از طریق برنامه توسعه ۱۰-۲۰-۷۰ اجرا می‌شوند.

شرکت جنرال الکتریک به کمپانی «مدیرساز» معروف است و می‌گوید ما مدیرسازی می‌کنیم. برای توسعه یک مدیر، توالی دارد، این گونه نیست که مدیران از چپ و راست بیایند و کل پست‌های کلیدی را اشغال کنند. در هر سازمانی، توالی برنامه توسعه باید از فردی که تازه وارد شده تا فردی که رئیس سازمان است، مدون و مشخص باشد و بر اساس آن مدل شایستگی‌ها نیز تعیین گردد.

مدل توسعه

طبق مدل ۱۰-۲۰-۷۰ که یکی از مدل‌های معروف است، ۱۰ درصد آموزش بزرگسالان از طریق «آموزش» و دوره‌های آموزش و توسعه و کلاس وغیره و ۲۰ تا ۱۰۰ درصد آن از

مدل ۱۰:۲۰:۷۰
Works as a Team - Sees the benefit of collaboration and works cooperatively across ACU to deliver shared goals.

Competency level	Learning by doing	Learning from others	Learning by reflecting	Structured learning
1. Cooperates	<ul style="list-style-type: none"> Sees success as University wide, rather than focusing solely on own work unit/directorate or faculty/location Is a team player, shares information and works well with others as a team Keeps others informed and up-to-date about what is happening Promotes a friendly, cooperative environment 	<ul style="list-style-type: none"> Help new staff to know other people and feel accepted and involved. Monitor how you speak about the people you work with. Ensure you speak positively about the strengths and capabilities of others and refrain, where possible, from criticising others in your conversation. When important information comes to you that affects the team, communicate this information to everyone in the team. 	<ul style="list-style-type: none"> Ask your manager about their perspectives on your team and how it is working. Are there things that you could do to improve the collaborative environment? 	<ul style="list-style-type: none"> Observe dynamics in your work group and the dominant personalities. How do they affect others? What can you learn about your own personality?
2. Seeks input	<ul style="list-style-type: none"> Genuinely values input, expertise and experience of others Recognises and rewards the contributions of others Asks others for views and opinions when making decisions and plans Seeks to understand others' perspectives 	<ul style="list-style-type: none"> Ask staff about their preferred frequency and style of communication and consultation. Show how you can provide comment and feedback on unit issues. Make more time to speak with and consult with staff. When discussing issues in meetings, etc. be prepared to accept and implement staff suggestions. 	<ul style="list-style-type: none"> Work with a supportive member of staff who can provide you with feedback on your interactions with staff as a group. Examine how other work units engage and consult with staff. 	<ul style="list-style-type: none"> Read about managing knowledge workers/Professional Staff and participative management. Read <i>The Wisdom of Team: Creating the High-Performance Organization</i>, J.R. Katzenebach & Douglas K. Smith (2000)
3. Collaborates	<ul style="list-style-type: none"> Forges connections and maintains effective relationships across the University Considers the impact of decisions/priorities for other work units/directories or faculties/locations Supports wider University initiatives Put the goals of the University ahead of individual needs/wants 	<ul style="list-style-type: none"> Take on a conflict resolution role within or between the teams in your unit. Team bring members from different areas with a problem, speak with colleagues and brainstorm alternative approaches. Analyse the results and communicate your findings. Try a new approach. Develop ground rules for your team to clarify expectations of each team member and the rules for how to talk (e.g. a person will not be interrupted while talking; all meetings should have clear agendas etc). 	<ul style="list-style-type: none"> Get someone outside your team to audit your team's effectiveness. Learn from other units with a team based approach to working. Ask colleagues, manager, mentor, team members to give feedback on how you deal with conflict. Use their views to plan a more effective style. 	<ul style="list-style-type: none"> Read about managing team meetings and interactions. Reflect on what happened when you did not meet your objective target and how the team collaborated to achieve the goal? What issues could have been addressed earlier to create less stress or could the team have collaborated better? Conduct a debrief session.
4. Builds a collaborative environment	<ul style="list-style-type: none"> Builds an environment of collaboration across the University by promoting shared goals Creates and uses incentives to achieve overall ACU objectives and encourages others to do the same Sees and works towards possible synergies across the whole University 	<ul style="list-style-type: none"> Identify what every person in your team does best. Help them to capitalise on their talents, skills and knowledge. Help team members to deal with conflict by creating a code of conduct which encourages colleagues to focus on specific behaviours rather than directing personal criticism at the other party. Help each person define his or her biggest challenge in being successful as a team member. Facilitate a joint discussion with all the parties, restating and enforcing the code of conduct. 	<ul style="list-style-type: none"> Seek out peers across the university and find out more about their functions, accountabilities and responsibilities. Look for opportunities to share your team's resources or look for ways to collaborate with them to achieve ACU wide objectives. 	<ul style="list-style-type: none"> Observe other high performing teams in the university or elsewhere. What can you learn from these teams that you can apply to your own team? Read <i>The Five Dysfunctions of a Team: A Leadership Fable</i>, Patrick M. Lencioni (2002)

1. Education
2. Experience

مدل توسعه مدیران به روش مربی گری

Stakeholder Centered Coaching
by Marshall Goldsmith

می‌دهد و پس از این کارها، برنامه توسعه برای آن فرد تنظیم و با خود آن مدیر اجرا می‌شود و درنهایت، اثربخشی تغییرات در رفتار او را بررسی می‌کنند. در حوزه آموزش توسعه، تغییر رفتار از طریق برنامه‌های مربی‌گری و «یادگیری از طریق انجام کار» اتفاق می‌افتد. تغییر رفتار با کلاس آموزشی اتفاق نمی‌افتد. با کلاس آموزشی شاید نگرش‌ها و بینش‌ها تغییر کند، ولی رفتار تغییر نم. کند.

تغییر رفتار حداقل ۶ ماه (به شرط اینکه خود فرد تمایل داشته باشد) زمان می برد. بین شغل و شایستگی ها (شاپیستگی فنی و رفتاری) و دوره ها باید رابطه برقرار شود، وقتی در یک سازمان، شغل ها را شناسایی می کنیم و بعد از آن شایستگی ها مشخص می شوند، باید دو هفته ای آموزش تعیین گردید.

مدل توسعه مدیران به روش مربی گری چیست؟ این مدل، مدل شماره یک مربی گری مدیران (در دنیا) به نام مارشال گلدسمیت است که بسیاری از شرکت‌های برتر دنیا از این مدل استفاده می‌کنند. این مدل نیازمند نظام‌نامه، ساختار و فرایند است. هر کسی نمی‌تواند مربی دیگران شود؛ بنابراین، فرایند مربی گری باید آموزش داده شود. فرایند کار ایشان این‌گونه است که ابتدا حوزه‌های رشد فردی را از طریق مصاحبه و ارزیابی و در یک گردش فرایند هفت‌ماهه شناسایی می‌کند و در این مدت، جلسات تخصصی، مدیریتی و آموزشی با آن مدیر برگزار می‌کند. در هفت مرحله، ابتدا صحبت‌های مدیر را گوش می‌دهد، از زیرمجموعه و نیز افراد بالادستی آن بازخورد می‌گیرد؛ گزارش بازخورد تهیه می‌کند و به صحبت‌های دیگران در مورد نقاط ضعف او گوش می‌کند.

۱- بخشی از ماتریس مشاغل و شایستگی های فنی: رشته بهره برداری و تولید

را شناسایی کنیم؛ بنابراین، ماتریس شغل و شایستگی (فی و رفتاری) و دوره‌های آموزشی باید در سازمان مشخص شود. این فرایند مهم است، به این دلیل که وقتی یک فرد را می‌خواهید در مسیر رشد شغلی قرار دهید باید روشن باشد که در هر رده شغلی چه دوره‌های آموزشی را بگذراند.

ماتریسی به نام ماتریس شغل شایستگی وجود دارد که یک سمت آن شایستگی‌ها و سمت دیگر آن را مشاغل تشکیل می‌دهد. ارتباط این‌ها به چه صورت باید باشد؟ (ما در یک شرکت پتروشیمی برای بسیاری از مشاغل این کار را انجام داده بودیم). بعد از شناسایی شایستگی‌ها، دوره‌های آموزشی آن هم باید مشخص گردد؛ سپس شناسنامه‌های آموزش و به دنبال آن دوره‌های آموزشی مربوطه

برنامه توسعه فردی (Individual Development Plan)					
نام شرکت:	واحد سازمانی:	عنوان شغلی:	نام و نام خانوادگی:	دوره زمانی از:	تا:
نیازمندی ها (زمان، بول و...)	تاریخ شروع و بایان	فعالیت های یادگیری (یادگیری از طریق تجربه، دوره کلاسی، و کتاب)	شایستگی های مورد نیاز		

اعضاه همکار:

اعضاه سرویس مستقیم:

اعضاه غریب:

«تاور واتسون^۱» در کل دنیا انجام داده‌اند که مقایسه کرده است چه چیزهایی باعث نگهداری استعدادها می‌شود. در بحث مدیریت استعداد، اولین مورد، بحث حقوق و مزایاست؛ سپس بحث فرصت‌های پیشرفت شغلی و رابطه با مدیر به عنوان موضوعات مهم بیان شده است.

برنامه توسعه فردی بایستی در یک قالب مشخص انجام شود. این نمونه‌ای است که می‌توانید بر اساس توسعه فردی تنظیم کنید.

حفظ استعداد

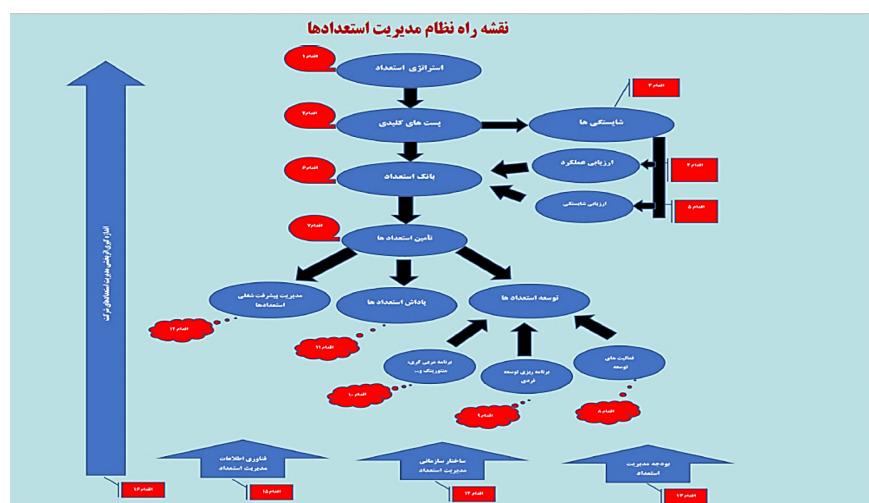
در بحث حفظ استعدادهای نظام پاداش، استعدادهای برتر پست‌های کلیدی باید مدون شود. یک بررسی در ارتباط با شرکت

بنابراین، باید بودجه سازمان برای اجرای مدیریت استعدادها و ساختار سازمانی مشخص شود. نقش‌ها و مسئولیت‌ها، استفاده از ابزارهای فناوری اطلاعات و درنهایت نقشه راه نظام مدیریت استعدادها نیز باید مدون و مشخص باشند. از کجا شروع و به کجا ختم کنیم؟ ابتدا باید استراتژی استعدادها تعیین گردد؛ سپس پست‌های کلیدی شناسایی و بعد از آن، شایستگی‌های تخصصی رفخاری تعیین و سرانجام، براساس ارزیابی عملکرد و یا ارزیابی شایستگی‌ها، بانک استعدادها تشکیل شود. حال می‌توان فرایند تامین استعدادها را به بانک استعدادها وصل و شاهد توسعه استعدادها باشیم. در بحث توسعه استعدادها، فعالیت‌های توسعه و پاداش استعداد؛ مدیریت پیشرفت شغلی استعدادها مهم است. برنامه‌های توسعه فردی و مریگری، زیرساخت، بودجه مدیریت استعداد سازمان، ساختار سازمانی و فناوری مدیریت استعداد و درنهایت، اندازه‌گیری از جمله موارد دیگر با اهمیت هستند.

برای برنامه حفظ و نگهداری استعدادها باید براساس مدل «توال ریوارد»^۱ عمل کنیم؛ یعنی علاوه بر پاداش «اساسی»^۲ مانند حقوق و مزايا، بيمه، مهدکودک، سرويس رفت و آمد و پارکينگ باید برنامه‌های پاداش مبتنی بر عملکرد و نيز برنامه‌های رشد مسیر شغلى در نظامنامه پاداش داشته باشيم و درنهایت هم اندازه‌گيری اثربخشی را مورد نظر قرار دهيم. اندازه‌گيری برای زمانی است که شما مدیريت استعدادها را اجرا می‌کنيد. باید برنامه مدريت استعداد را كه باعث حفظ استعدادها و تكميل خانه‌های ۶ و ۸ و ۹ شده است را مد نظر قرار دهيم. يكی از شاخص‌های موقفيت، تعين درصد انتصاب پست‌های کلیدی از بانک استعدادها است. به عبارت ديگر، چند درصد ارتقاها از درون سازمان اتفاق افتاده است؟ پس برای اين باید يك برنامه اندازه‌گيری داشته باشيم تا شاخص‌ها مشخص و در کارت امتيازی متوازنی^۳ اين شاخص‌ها اندازه‌گيري و گزارش، شوند و درنهایت، زيرساختارها تعين گردد؛

را مشخص، «برنامه عملیاتی» را تهیه و بودجه لازم را پیش‌بینی کنید تا انشالله کار را شروع و در یک افق یک ساله بتوانید به شواهد قابل استفاده‌ای بررسی‌د.

در اینجا یک نقشه راه به شما پیشنهاد می‌دهم که می‌توانید گام به گام براساس آن در سازمان این مدل را پیاده‌سازی کنید. با این مدلی که به شما معرفی شد، وضعیت موجود مدیریت استعداد را در سازمان خود ارزیابی و تحلیل کنید؛ سپس پروژه‌های بهبود خود

1. Total Rewards
2. Fundamental
3. Score card
4. Action plan

اقدام بهبود ۱:

تدوین استراتژی استعداد های کلیدی سازمان...

هدف	
تبيين اهداف و چهت گيرى ها در خصوص استعداد ها و مدیریت استعداد ها در سازمان	
۱- مطالعه تطبیقی استراتژی مدیریت استعداد های کلیدی	
۲- تبيين اهداف مدیریت استعداد های کلیدی در سازمان	
۳- تعریف استعداد کلیدی در سازمان مورد نظر	
۴- تعریف پست های کلیدی (با توجه به حوزه کاری، رده و رتبه شغلی، ماهیت صفت و ستاد،....) در سازمان	
۵- تدوین استراتژی تأمین استعداد های کلیدی (از دونون/ بیرون) در سازمان	
۶- تدوین استراتژی توسعه استعداد های کلیدی در سازمان	
۷- تدوین استراتژی پاداش استعداد های کلیدی در سازمان	
۸- تدوین استراتژی گزارش استعداد های کلیدی در سازمان	
۹- تهییه گزارش استراتژی مدیریت استعداد های کلیدی سازمان	
مدت زمان کاری	ماه
مسئول اقدام	مدیر واحد
واحدهای سازمانی همکار	مدیران و احدهای
شاخص موقفیت	در صد پیشرفت مطابق برناهه زمانی
برگزاری ۶ جلسه گروهی ۴ ساعته :	تصویب گزارش نهایی توسط مدیریت ارشد (زمان تصویب در مدت زمان کاری اقدام لحظات نشده است)
ملاحظات و الزامات	آشنايی همکاران اقدام با استراتژي، ساختار سازمانی، دستور العمل ها و آئین نامه های منابع انسانی سازمان

کشور، همین استعدادهای درخشانی است که در داخل کشور وجود دارند. البته شرکت‌ها و سازمان‌های بخش دولتی هم باید از این پتانسیل، خداکفر استفاده را ببرند؛ در غیرایرانی صورت، جذب بازار کار خصوصی خواهند شد. نکته دیگر اینکه، تازمانی که بخش دولتی محیطی عالی برای کار و زیرساخت انگیزشی فراهم نکند، ترغیب اتفاق نمی‌افتد.

سوال: اگر پایگاه اطلاعاتی^۱ موجود است، لطفاً وجود اشتراک و افتراء (احتمالی) از حیث روش اجرا، فرایند کاری و نتایج کاربریست مدیریت استعداد در دستگاه‌های مختلف اداری میان وضع موجود کشور در حوزه مدیریت استعداد با برخی کشورهای پیشرو در این حوزه را بیان کنید.

پاسخ: من اطلاعی از این پایگاه اطلاعاتی ندارم. ممکن است بنیاد نخبگان چنین اطلاعاتی داشته باشد و مطالعات تطبیقی انجام داده باشد؛ اما من ارتباطی هم با این سازمان ندارم. این جمنهای مدیریت منابع انسانی کشور هم که در این زمینه‌ها غیرفعال هستند؛ ولی ممکن است انجمن‌های بین‌المللی مانند «CIPD» مطالعات تطبیقی در سطح دنیا انجام بدنهند. نمونه‌هایی را برای شما آورده‌ام. شرکت «دیلویلت» همچنین کارهایی را انجام می‌دهد؛ و شاید «گالوپ» بعضی اوقات این کارها را انجام بدهد.

سوال: با توجه به این مهم که قوانین بالادستی موجود در حوزه حفظ و توسعه استعدادهای مدیریتی، دغدغه و ذهنیت لازم را اراده نموده‌اند، از نظر شما چگونه می‌توانیم ماده ۵۵ قانون مدیریت خدمات کشوری (حفظ سرمایه‌های انسانی و شناسایی افراد واحد شرایط احراز پست‌های مدیریتی) را همسو با موضوع مدیریت

نمونه اجرا در یک سازمان

در نظام مدیریت استعدادهای استراتژی، استعداد موجود یک سازمان را ارزیابی کردیم تا به استراتژی استعداد دست پیدا کنیم. شواهدی که ارائه کردند، نشان داد که این شواهد، استراتژی استعداد نیست و نتیجه حاکی از فقدان استراتژی استعداد بود و شواهد عینی مبتنی بر طراحی استراتژی استعداد در آن سازمان وجود نداشت؛ بنابراین، لازم بود تا یک اقدام اصلاحی تعریف شود تا استراتژی استعداد در آن سازمان مشخص شود. با این وصف، هر سازمان شرایط خاص و شناسنامه اقدام بهبود خود را دارد. مثلاً اقدام بهبود شماره ۱ در نظام مدیریت استعدادها، تدوین استراتژی استعدادهای کلیدی سازمان است و هدف، تعیین فعالیت‌های مورد نیاز برای ترسیم استراتژی استعداد است.

سوال: با توجه به اینکه مقوله مدیریت استعداد بیشتر در دستگاه‌های دولتی مطرح می‌شود و در این حوزه توسعه پیدا کرده است، راهبرد جنابالی برای شناخت نخبگان غیردولتی اعم از دانشجویان تحصیلات تكمیلی و کاربست آن‌ها در بخش‌های دولتی یا غیردولتی چیست و چگونه باید این روش‌ها را پیاده‌سازی و اجرا کرد؟

پاسخ: سازمان‌ها هوشمند هستند و می‌دانند در چه جایی استعدادهای خود را شناسایی کنند (به ویژه در بخش خصوصی). بخش خصوصی همواره با بخش استعدادهای درخشان دانشگاه و بنیاد نخبگان در ارتباط و تعامل هستند و لیست استعدادها، شماره تماس‌ها و آدرس منزل و سایر اطلاعات مورد نیاز را تهییه می‌کرند و یکی از راههای شناخت بانک استعدادهای داخل

مدیریت استعدادهای کلیدی در پست‌های کلیدی است؛ بنابراین، تمام پست‌های کلیدی مدیریتی و غیرمدیریتی در یک سازمان، همچنین استعدادهای کلیدی متناسب این پست‌های مدیریتی (چه آن استعدادهایی که پتانسیل مدیرشدن را دارند، چه آن‌هایی که مدیر هستند) بایستی شناسایی و در درون این بانک قرار گیرند؛ بنابراین، نباید دو بانک داشته باشیم (یک بانک استعدادهای مدیریتی و یک بانک استعدادهای غیرمدیریتی)؛ بلکه فقط یک بانک و آن هم براساس فرایند مدیریت عملکرد با آن جدول ۹ خانه‌ای است.

سوال: مسئول پرورش استعداد در هر سازمانی چه بخشی است و یا باید باشد؟

پاسخ:

در طراحی ساختار سازمانی، می‌گوییم اگر در یک سازمان دو پاسخگو وجود داشته باشد، هیچ‌کدام پاسخگو^۲ نیستند؛ ولی این با مسئول^۳ فرق می‌کند. مسئولیت در مدیریت استعداد شریک است. مدیر عامل، مدیر منابع انسانی و مدیر غیرمنابع انسانی هم به معنای عام آن مسئول هستند؛ اما یکی از این‌ها باید پاسخگو باشد و پاسخگوی مدیریت استعدادها در سازمان، مدیر منابع انسانی است.

استعداد، اجرایی و عملیاتی کنیم؟

پاسخ: یکی از مباحث مهم در پیاده‌سازی مدیریت استعدادها در بخش دولتی (براساس مطالعه جهانی عرض می‌کنم)، بحث الزامات قانونی و بودجه است. اگر از لحاظ قانونی مشخصاً استقرار نظام مدیریت استعداد مطرح شود، یعنی بگوییم به عنوان مثال ما چگونه برای نظام مدیریت عملکرد قانون داریم، برای مدیریت استعداد هم با توجه به آن بیان علمی و کاربردی که برایش مترب پست‌های کلیدی، پست‌های a-b-c^۴ یا مثلاً بانک استعدادها باید شناسایی شوند و یا پاداش خاصی منظور گردد، اگر مسائل قانونی در ارتباط با این موضوع وجود داشته باشد، نمی‌توان کاری کرد؛ بنابراین، از لحاظ قانونی باید قانون مشخصی باشد و بودجه لازم نیز پیش‌بینی شود.

سوال: مخزن استعداد مدیریتی چیست و امروز مهم‌ترین مکانیزم گردآوری آن در دنیا چگونه است و پیشنهاد شما برای کاربست آن در کشور چیست؟

پاسخ: «مخزن استعداد^۵» در واقع دو دامنه دارد، یکی مدیریتی و دیگری دامنه غیرمدیریتی است. وقتی مدیریت استعدادها را اجرا می‌کنیم، منظور ما فقط مدیریت استعدادهای مدیریتی نیستند،

-
1. Talent pool
 2. Accountable
 3. Responsible